

**TOETSINGSADVIES OVER HET MILIEUEFFECTRAPPORT
WINNING VAN AARDGAS UIT DE VELDEN OUD BEIJERLAND-ZUID EN REEDIJK**

18 JANUARI 2001

INHOUDSOPGAVE

1. INLEIDING.....	1
2. OORDEEL OVER HET MER.....	2
2.1 Algemeen	2
2.2 Toelichting op het oordeel.....	2
2.2.1 Mma en voorkeursalternatief.....	2
2.2.2 Veiligheid.....	2
2.2.3 Pijpleiding(tracé).....	3

1. INLEIDING

De Nederlandse Aardolie Maatschappij B.V. (NAM) heeft het voornemen om gedurende een periode van 15 tot 20 jaar aardgas te gaan winnen op de locaties Oud-Beijerland Zuid en Reedijk, gebruik makend van twee reeds aanwezige exploratieputten. Het voornemen bestaat naast de winning van aardgas (circa 1 miljoen m³/dag per locatie) uit de aanleg van een pijpleiding van 12 km lengte en geringe aanpassingen in de bestaande gasbehandelingsinstallatie Barendrecht.

Bij brief van 7 november 2000¹ heeft het Ministerie van Economische Zaken de Commissie voor de milieueffectrapportage (m.e.r.) in de gelegenheid gesteld om advies uit te brengen over het opgestelde milieueffectrapport (MER). Het MER is op 15 november 2000 ter inzage gelegd².

Het advies is opgesteld door een werkgroep van de Commissie voor de m.e.r.³ De werkgroep treedt op namens de Commissie voor de m.e.r. en wordt verder in dit advies 'de Commissie' genoemd. De Commissie heeft kennis genomen van de inspraakreacties⁴, die zij van het bevoegd gezag heeft ontvangen.

Op grond van artikel 7.26, lid 1 van de Wm toetst de Commissie:

- aan de richtlijnen van het MER⁵, zoals vastgesteld op 22 juni 2000;
- op eventuele onjuistheden⁶;
- aan de wettelijke regels voor de inhoud van een MER⁷.

Tijdens de toetsing inventariseert de Commissie eerst of er tekortkomingen zijn in het voldoen aan de wettelijke vereisten en de richtlijnen en gaat zij na welke onderdelen van het MER in aanmerking komen voor een positieve vermelding. Vervolgens beoordeelt de Commissie de ernst van de tekortkomingen. Daarbij staat de vraag centraal of de benodigde informatie aanwezig is om het milieubelang een volwaardige plaats te geven bij het besluit over de vergunningverlening op grond van de Wet Milieubeheer.

Is dat naar haar mening niet het geval dan betreft het een *essentiële tekortkoming*. De Commissie zal dan adviseren tot een aanvulling. Overige tekortkomingen worden in het toetsingsadvies opgenomen, voor zover ze kunnen worden verwerkt tot duidelijke aanbevelingen voor het bevoegde gezag. Deze werkwijze impliceert dat de Commissie zich in het advies tot hoofdzaken beperkt en niet ingaat op onjuistheden of onvolkomenheden van ondergeschikt belang.

¹ Zie bijlage 1.

² Zie bijlage 2.

³ Zie bijlage 3 voor de samenstelling van de werkgroep en andere projectgegevens.

⁴ Zie bijlage 4 voor een lijst hiervan.

⁵ Wm, artikel 7.23, lid 2.

⁶ Wm, artikel 7.23, lid 2.

⁷ Wm, artikel 7.10

2. OORDEEL OVER HET MER

2.1 Algemeen

De Commissie is van oordeel dat **de essentiële informatie in het MER aanwezig** is. Het MER geeft een goede beschrijving van de voorgenomen activiteit, van de alternatieven en van de effecten daarvan op het milieu. Er is daardoor goede en bruikbare informatie beschikbaar gekomen om het milieubelang een volwaardige plaats te kunnen geven in de besluitvorming.

2.2 Toelichting op het oordeel

Ondanks de grote omvang van het MER, is deze goed toegankelijk omdat de hoofdtekst beknopt is gehouden en veel detailinformatie in bijlagen is ondergebracht. Het kaartmateriaal, de foto's en de inrichtingsschetsen in het MER geven een duidelijk inzicht in de huidige en toekomstige situatie van zowel de productielocaties als het pijpleidingtracé.

2.2.1 Mma en voorkeursalternatief

De varianten die in het mma zijn opgenomen en de effecten hiervan zijn in hoofdstuk 4, 6 en 7 van het MER goed beschreven. Ook de totstandkoming van het voorkeursalternatief (in § 7.3 van het MER), opgebouwd uit varianten van de voorgenomen activiteit én het mma is helder beschreven en goed beargumenteerd. De Commissie maakt echter een kanttekening bij de argumentatie voor het afwijzen van de mma-variant voor verminderen van geluidshinder op de productielocaties⁸, omdat er in § 7.3 van het MER alleen een kwalitatieve afweging is gemaakt. De Commissie is van oordeel dat een kwantitatieve beschrijving van het veiligheidsrisico (één van de aspecten die in de weging is meegenomen) in het belang van een goede afweging zou zijn geweest.

2.2.2 Veiligheid

De uitgevoerde risicoanalyses van de productiefase voor respectievelijk Oud-Beijerland Zuid en Reedijk zijn beschreven in bijlage 9a en 9b van het MER. Hierbij is gebruik gemaakt van het model FRED, versie 2.3c. Een toelichting op dit model ontbreekt in het MER, evenals een vergelijking met referentie modellen, die zijn gebaseerd op afspraken uit het 'Gele Boek'^{9 10}. De NAM heeft op verzoek van de Commissie informatie verstrekt over het gebruikte model en de relatie met het 'Gele Boek' (zie bijlage 5).

Op grond hiervan acht de Commissie de veiligheidsberekeningen valide. Met betrekking tot de veiligheidsstudie pijpleidingen plaatst de Commissie een kanttekening bij het niet meenemen van leidingbreuken in de effectberekeningen (uitgezonderd in de – meer globale - bepaling van de veiligheidsafstan-

⁸ In deze variant worden gasleidingen voorzien van type isolatie C en wordt de choke en actuator ondergronds in een put geplaatst en voorzien van omkasting/deksel.

⁹ Methoden voor het berekenen van fysische effecten, Commissie Preventie van Rampen door Gevaarlijke Stoffen, publicatie CPR 14, 3^e editie 1997.

¹⁰ Bij de risicoanalyse van de pijpleiding (bijlage 9c van het MER) is overigens wel gebruik gemaakt van een model dat gebaseerd is op het 'Gele Boek'.

den volgens NEN 3650). Gelet op de ligging van de pijpleidingen in een overwegend weinig gevoelig gebied, ziet de Commissie dit niet als een essentiële tekortkoming.

2.2.3 Pijpleiding(tracé)

Het pijpleidingtracé van de winningslocaties naar de gasbehandelingsinstallatie te Barendrecht volgt voor een groot gedeelte een reeds bestaande leidingenstraat (sectie 3 – 6). Ook voor de overige secties is op secure en logische wijze het pijpleidingtracé vastgelegd.

Met name het tracé ten zuiden van de Oude Maas kent archeologische verwachtingswaarden. De Commissie waardeert daarom het gevoerde overleg tussen initiatiefnemer en de Rijksdienst voor het Oudheidkundig Bodemonderzoek (R.O.B.). Mede gelet op het gegeven dat het tracé van de geplande leiding in een bestaande leidingenstraat of naast bestaande transportleidingen ligt, geeft de R.O.B. aan dat een (aanvullende) archeologische inventarisatie niet nodig is, maar dat tijdens de constructie wel archeologische begeleiding voorhanden zou moeten zijn. Hiertoe heeft de NAM contact gelegd met de Stichting Oudheidkundig Bodemonderzoek Hoekse Waard. De daarbij gemaakte afspraken zijn naar het oordeel van de Commissie en de R.O.B.¹¹ het minimaal noodzakelijke om te voorkomen dat archeologische waarden ongezien verloren gaan. De in het MER gestelde voorwaarde voor een dergelijk archeologisch onderzoek¹², komt op zowel de R.O.B. als de Commissie erg vrijblijvend over.

In de zuidelijke secties (0 – 2) kruist het tracé twee kreken: De Vliet en de Oud-Beijerlandse Kreek. De wijze waarop deze kruising vorm krijgt is niet eenduidig in het MER beschreven. In § 5.2 van bijlage 6 van het MER wordt voor De Vliet uitgegaan van een horizontale boring; voor de Oud-Beijerlandse Kreek wordt gesproken van waarschijnlijk een horizontale boring. In § 6.1 van dezelfde bijlage is “waarschijnlijk” verder afgezwakt tot “wellicht”. Mede gelet op de ecologische verbindingzones ter hoogte van beide kreken vindt de Commissie het van belang dat een goede (milieu)afweging wordt gemaakt tussen het aanbrengen van zinkers en horizontaal gestuurde boringen (waarbij tevens de diepte van de boring – in verband met de effecten op het hydrologisch en ecologisch systeem – wordt betrokken). Dit is in het MER niet gedaan. De Commissie beveelt aan om hier bij de verdere uitwerking van de plannen aandacht aan te besteden¹³.

¹¹ Zie inspraakreactie nr. 2, bijlage 4.

¹² Op blz. 65 van het MER: “Met deze stichting is afgesproken dat zij voorafgaande aan de leidingconstructie ruimte en gelegenheid krijgen om archeologisch onderzoek te verrichten binnen het leidingtracé op voorwaarde dat de betreffende grondeigenaren hiertegen geen bezwaren hebben.”

¹³ Het Ministerie van Economische Zaken is niet het bevoegd gezag ten aanzien van de aanleg van de pijpleiding. Voor de aanleg en de uitvoering van de pijpleiding is privaatrechtelijke toestemming nodig van de grondeigenaren én is een aanlegvergunning in het kader van de Wro nodig, af te geven door de gemeente(n). Een kopie van dit advies zal worden verstuurd aan de gemeenten Barendrecht, Albrandswaard, Binnenmaas en Oud-Beijerland.